

egen Politik, som i Virkeligheden har sat det Kniven for Struben og Pistolen for Brystet, og saa synes det mig, at det ogsaa er Ministeriets Pligt som Vogter af Statens Tarv, naar det har bragt os ind i den finansielle Misère, da at modtage rimelige og fornuftige Betingelser for at opgive Ministervældet og give Rigsdagen dens Myndighed tilbage, saaledes at Statslaanet derved maa blive sikret og vi komme ud over Misèren.

Statsministeren (Zahle): Betingelserne er ikke blevet stillet overfor os, Betingelserne er stillede overfor Folketingets Flertal, og Betingelserne er af en saadan Art, at det vilde være ganske uværdigt af Folketingets Flertal at tage imod dem. Hvis det gjorde det, vilde Folketinget blive fuldstændig kuert og knækket af dette Ting.

Kragh: Den højtærede Indenrigsminister ønskede at male sit „Mene-Tekel“ paa Landstingsflertallets Væg, i øvrigt ganske overflødig, saasom det af alt, hvad der i denne Sag er passeret i disse Dage, klart og tydeligt fremgaar, at der ikke hos Landstingets Venstre er noget som helst Ønske om at etablere en Kampstilling overfor Folketingets Flertal. Vi ønsker kun at faa konstateret, hvor Flertallet i Folket virkelig er. Og naar den højtærede Indenrigsminister, idet han bebudede denne Kamp, fremholdt den Ende, som Kampen mellem den engelske Regering og Overhuset i England for ret nylig har faaet, saa skal jeg tillade mig at minde det høje Ting om, at den engelske Regering til Bekæmpelse af Overhuset, saaledes som det ganske sikkert er Indenrigsministeren velbekendt, har Myndighed til at udnævne et saa stort Antal Peers blandt dem, som støtter Regeringens Politik, at den derigennem i Overhuset kan sikre sig det fornødne Flertal. Der er ikke Tvivl om, at den højtærede Indenrigsminister, hvis han her i Landet besad en saadan Myndighed, ogsaa vilde bringe den til Anvendelse, men han besidder den ikke og kan derfor aldeles ikke sammenligne den Situation, hvori vi staar i Øjeblikket, med den Situation, hvori det engelske Overhus og den engelske Regering stod for nogle Aar siden, og som endte med, at Overhuset bøjede sig uden at tage Kampen op. Jeg mener, at dette „Mene-Tekel“ var der ingen Anledning til at fremmane for os, thi kun Indenrigsministeren og ingen indenfor Landstingets Flertal ser den Kampsituation, Talen her er om.

Schovelin: Naar nu den højtærede Statsminister siger, at hvis Folketinget havde vist sig imødekommende overfor denne Henstilling, som Landstinget gjorde til det i Gaar, nemlig Henstillingen om at hjælpe til, at Ministervældet blev afløst af Rigsdagsstyre, vilde det have været fuldstændig kuert og knækket, er det atter en af disse gevaltige Talemaader, som jeg tror ikke længere imponerer nogen som helst udenfor de Herrers egen snævre Kreds. Det, der er sket, viser sig maaske allerbedst ved den Aabenbaring, som nu er givet af den højtærede Statsminister, om den finansielle Situation, nemlig, at hele det System, som Landet under det nuværende Ministeriums Førerskab er bragt ind paa, her til sidst ender med et finansielt Sammenbrud af den alvorligste Art. Derfor maa jeg sige, at paa denne Situation kan man anvende et af de Herrers store Læremester Hørups Ord, de Ord, han en Gang brugte, om end i en Situation, hvor de ikke passede saa godt som til, hvad der her er sket: Vi staar her overfor Klapfinalen af en Politik, som er gaaet bag af Dansen, og derfor er det godt, at vi [snarest muligt kan komme til Kehrausen!

Indenrigsministeren (Rode): Til det ærede Medlem (Kragh), der mente, at Venstre dog burde have Mæle paa en Aften, der ikke vil kunne undgaa at blive mindet i vor politiske Historie, skal jeg sige, at det er meget rigtigt, at dette høje Ting ikke finder sig i den Situation, som det engelske Overhus har befundet sig i under politiske Kampe. Regeringen har nemlig ingen som helst Mulighed for at kunne tilvejebringe Overensstemmelse mellem Landsting og Folketing, saaledes som den engelske Regering har det gennem sin Ret til at udnævne Peers. Ej heller har man noget som helst Middel til at tvinge det høje Landsting ved en Opløsning. Derfor har jo forskellige Medlemmer af Venstre, der særlig interesserede sig for dette Spørgsmaal, sørgt ved at gøre Uopløseligheden til en Betingelse for Gennemførelsen af vor Forfatning. Men naar det ærede Medlem nu ud fra den Situation trygt sidder i sin Stol og siger, at der er ingen Konflikt, og der er derfor ikke nogen Grund til at fremmane nogen Kampsituation, skal jeg sige, at det har hændtes, at naar en Mand er paagrebet i Færd med at bryde ind i et Hus, har han udtalt, at han kun kom for at laane en Genstand. Det ærede Medlem foretager her i Aften en Handling, som han ikke ønsker at staa